

Ἡ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

15) ΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Κυριακή Ζ' Λουκά 8 Νοεμβρίου 1954 (Π. Ο. Η.)
"Ετος Θ'. 'Αριθ.—194 — Τμητὴ Φύλλον Δοχ. 1

Γραφεῖα : 'Οδὸς Σολομοῦ 25 — 'Αθήναι
Τηλέφ. 33.839

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
"Αγγελος "Αντωνόπουλος
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :
"Εξάμηνος δραχ. 15.— Ετησίᾳ δραχ. 30
"Εξωτερικοῦ : "Εξάμ. δολ. 2.— "Ετησίᾳ δολ. 4

ΤΟ ΕΞ ΑΜΕΡΙΚΗΣ "ΚΑΤΗΓΟΡΩ,,

"Όσον ὀδυνηρὰ καὶ ἂν εἶναι ἡ φωνὴ μας δὲν συγκινεῖ τόσο ἐκκόλως τοὺς ἁρμοδίους. Οὗτοι ἢ θέλουν ἢ ἀγνοοῦν μίαν δραματικὴν κατάστασιν ἢ καλλιεργοῦν τὴν κατάστασιν αὐτὴν δι' ἀγνώστους σκοποὺς. Δὲν τοὺς ἐνοχλεῖ τὸ παράπονόν μας, ἡ διαμαρτυρία μας, τὸ «κατηγορῶ» μας

"Όταν ὅμως ὁ ἔλεγχος προέρχεται ἀπὸ τὴν κοιτίδα τῶν δημοκρατικῶν ἐλευθεριῶν, τὴν Ἀμερικὴν καὶ διατυπῶται ἀπὸ τοὺς ἐκεῖ διαβι-
οῦντας Ἑλληνας Ἀδελφούς μας, τότε ὁ ἔλεγχος αὐτός εἶναι πλέον κόλαφος καὶ ἰσχυρὰ ἀποδοκιμασία. Τότε τὸν ἔλεγχον αὐτὸν ὀφείλουν νὰ τὸν προσέξουν οἱ ἐλεγχόμενοι διότι εἶναι κρίσις τῆς παγκοσμίου γνώμης καὶ δὲν δύναται νὰ συγκαλυφθῇ με τίποτε. ὀφείλουν νὰ προσέξουν τὸν ἔλεγχον αὐτόν, διότι οἱ ἐλέγχοντες με παρηγοῖαν καὶ θάρρος ἀποκαλύπτουν ἕνα στίγμα καίμιν δυσφήμειν, τὴν ὁποῖαν ἐπὶ τέλους δὲν ἀνέχεται ἡ αἰωνία Ἑλλάς. Δίδοντες εἰς τὴν δημοσιότητα τὰ σταλλέντα εἰς ΠΘΕΟΚ ὑπομνήματα τῶν ὁμοφρόνων ἀδελφῶν μας τῆς Μασσαχουσέτης τῆς Ἀμερικῆς καὶ παραθέτοντες αὐτὰ ἐκ τοῦ πρώτου βήματος τοῦ παρόντος περιοδικοῦ, ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐξάρωμεν τὴν σημασίαν τοῦ διαβήματος. Συγχάρομεν τοὺς ἐν Ἀμερικῇ ἀδελφούς, οἵτινες δὲν ὑπετάγησαν εἰς τὸ Μέγα εἶδωλον τοῦ Μασσονισμοῦ, ἀλλ' ἀγωνίζονται διὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν. Ἐπιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἁρμοδίων.

Sr George's Holy

Eastern Greek Orthodox Church INC.
219 Worthen Street—Lowell Massachusetts
Π ρ ὁ ς

τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν Κ.Κ. Πρόεδρον
τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως
Στρατάρχην Παπάγον

"Α θ ἡ ν α ς

Στρατάρχα,

"Αναμφισβητήτως γνωρίζετε κάλλιστα, ὅτι Πα-

λαιοημερολογεῖται, ἢ μᾶλλον ἐπὶ τὸ ἀκριβέστερον Παλαιοσεροτολογεῖται, δὲν ὑπάρχουσι μόνον πολυ-
πληθεῖς ἐν Ἑλλάδι, ἀλλ' ὑπάρχουσι τοιοῦτοι καὶ ἐδῶ εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἀμερικανικὴν Συμπολιτείαν Ἑλληνες τὴν καταγωγὴν καὶ Ἐθνικοφρόνες πάντες.

Καὶ ὅσοι μὲν διαβιοῦμεν ἐδῶ, εἴμεθα ἀπολύτως ἐλεύθεροι καὶ τελοῦμεν τὰ θρησκευτικὰ μας καθή-
κοντα κατὰ τὸ Παλαιὸν Ἡμερολόγιον ὑπὸ τὴν προ-
στασίαν τῶν ἐλευθέρων καὶ Δημοκρατικῶν θεσμῶν
τῆς Ἀμερικῆς, ἐν ἰδίῳ Ἱεροῖς Ναοῖς καὶ διὰ
ἰδίων Ἑλλήνων τὴν καταγωγὴν Κληρικῶν, Παλαιο-
ημερολογιτῶν, καὶ οὐδεμίαν σχέσιν ἐξαρτήσεως ἢ ὑ-
ποταγῆς ἐχόντων με τοὺς Νεοημερολογίτας Ἑλλη-
νας Κληρικούς.

Δὲ συμβαίνει ὅμως τὸ ἴδιον καὶ διὰ τοὺς ἐν
Ἑλλάδι ὁμοδόξους ἀδελφούς μας κατὰ τῶν ὁποίων
ἀσκεῖται ἄγριος θρησκευτικὸς διωγμός, ὁ ὁποῖος,
ὡς ἐπανειλημμένως ἀνεγράφη ἐν τῷ ἐντοπίῳ καὶ ἐξ-
ωφ Τύπῳ, δυσφημίζει τὴν Ἑλλάδα, ἀπὸ τὴν ὁποῖ-
αν ἄλλοτε ἐπὶ αἶσαν ἡ ἐλευθερία καὶ μετεδόθησαν
ἀνὰ τὸν Κόσμον ὁλόκληρον τὰ φῶτα καὶ ὁ Πολιτι-
σμός.

Φοίτομεν τῇ ἀληθείᾳ ἀναλογιζόμενοι ὅτι ἐν
Ἑλλάδι ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ ἢ τηλεφωνικῇ ἐντολῇ τῆς
Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῶν κατὰ τόπους Μητροπόλεων
κλεινόνται διὰ σφραγίδων οἱ Ἱεροὶ Ναοὶ τῶν Πα-
λαιοημερολογιτῶν, διαπομπεύονται καὶ κατεξευτε-
λίζονται διὰ ξυρίσματος καὶ ἀφαιρέσεως τῶν εἰσῶν
οἱ ἑρεῖς καὶ λοιποὶ Κληρικοὶ τῶν, συλλαμβάνονται
καὶ φυλακίζονται οἱ λαϊκοί, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ἀ-
παγορεύεται ἡ καταχώρησις εἰς τὰ Ληξιαρχεῖα τῶν
γάμων καὶ βαπτίσεων, ἀπαγορεύεται ἡ νεκρώσιμος
ἀκολουθία εἰς τοὺς νεκροὺς τῶν καὶ γενικῶς ἀσκει-
ται εἰς βάρος τῶν ἐν Ἑλλάδι Παλ)τῶν μιὰ φοβερὰ
τρομοκρατία με τὸν προφανῆ σκοπὸν, ὅπως ἐξαναγα-
σθῶσιν οὗτοι νὰ ἀρνηθῶσιν τὴν Πίστιν τῶν.

Πάντα ταῦτα ἐδῶ, δὲν θεωροῦνται ἀπλῶς ὡς με-
σαιωνισμοί, ἀλλὰ ὡς πραγματικοὶ κανιβαλισμοί,
ἀρμόζοντες μόνον εἰς ἀγρίους καὶ βαρβάρους λαούς.
Διὰ τὴν ἄμεσον ἐξάλειψιν τῆς τοιαύτης κατασπλώ-

σεως τοῦ Ἑλληνικοῦ γοήτρου εἴμεθα ἔτοιμοι νὰ καταφύγωμεν εἰς τὸν Ὁργανισμόν τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ὅπου ὁ Καταστατικὸς Χάρτης τοῦ ὁποίου καὶ αἱ ἐπακολουθήσασαι Διεθνεῖς Συμβάσεις, ὡς διὰ Νόμου ἀπεδέχθη καὶ ἡ Ἑλλάς ἀρκούντως καὶ τελεσφόρως προασιπίζουσι τὰ δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὰς θεμελιώδεις ἐλευθερίας, μεταξὺ τῶν ὁποίων πρωτεύουσιν ἑσὶν ἔχει τὸ δικαίωμα εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς θρησκείας, καὶ ὅπερ δικαίωμα ἐπάγεται τὴν ἐλευθερίαν ἀλλαγῆς θρησκείας ἢ πεποιθήσεων καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἐκδηλώσεως τῆς θρησκείας ἢ τῶν πεποιθήσεων μεμονωμένως ἢ συλλογικῶς, δη. μουσικά, ἢ κατ' ἴδιον, διὰ τῆς λατρείας καὶ τῆς ἀσκήσεως τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων καὶ τελετουργιών.

Πρὶν ἢ ὁμοῦ καταφύγωμεν εἰς τὸν Ο. Η. Ε. καὶ τὰς ξένας Πρεσβείας διὰ τὴν κατάπαισιν τῶν βαρβάρων καὶ ἀγρίων διωγμῶν τούτων, ἐθεωρήσαμεν πρέπον νὰ ἀπευθύνωμεν πρότερον τὴν θερμὴν ταύτην παρακλήσιν μας πρὸς τὴν σεβαστὴν Κυβέρνησιν τῆς φιλάτης μας Ἑλληνικῆς Πατρίδος μετὰ τὴν ἀκράδαντον πεποίθησιν ὅτι αὕτη θὰ θελήσῃ νὰ εἰσακούσῃ νὰ παπάρωνά μας καὶ θὰ σπεύσῃ νὰ διασφαλίσῃ τὴν ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς Πατρίδος μας καὶ νὰ προστατεύσῃ τὰ ἀναφαίρετα θρησκευτικὰ δικαιώματα τῶν ἐν Ἑλλάδι ὁμοδόξων ἀδελφῶν μας Παλαιομερολογιτῶν.

Κοινότης Παλαιομερολογιτῶν ΛΟΓΟΥΕΛ ΜΑΣ
 Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γραμματεὺς
 Νικόλαος Γεωργαλῶν Δ. Κυριάκος

Τὰ Μέλη: Σωκράτης Στῆλος, Χρῆστος Γενᾶς, Θεόδωρος Παπαγεωργίου, Ἀγγελῆς Παγώνης, Δημήτριος Παπαϊωάννου, Χαράλαμπος Γκοβερλίνης.

Πρὸς
 τὰς Αὐτῶν Ἐξοχότητας τοὺς κ. κ. Ὑπουργοὺς τῶν Ἐξωτερικῶν, τῆς Δικαιοσύνης, τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Θρησκευμάτων,

Ἐξοχώτατοι κ. κ. Ὑπουργοί,

Μετὰ φρίκης παρακολουθοῦμεν τοὺς ἀγρίους καὶ βαρβάρους θρησκευτικοὺς διωγμοὺς, οἵτινες ἀσχοῦνται τῇ εἰσηγήσει τῶν κατὰ τόπους Νεσημερολογιτῶν Ἑκκλησιαστικῶν ἡγετῶν, ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας εἰς βάρος τῶν ἐν Ἑλλάδι ὁμοδόξων ἀδελφῶν μας Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, ἐθνικοφρόνων Ἑλλήνων Παλ(τ)ῶν, τῶν ἐπιθυμούντων νὰ τελῶσι τὰ θρησκευτικὰ τῶν καθήκοντα κατὰ τὸ Ἰουλιανὸν Ἡμερολόγιον, καὶ συμφώνως πρὸς τοὺς ἰσχύοντες ἐντοπίους καὶ διεθνεῖς νόμους, καὶ ὅχι μόνον φρίκην, ἀλλὰ καὶ ἐκπληξιν καὶ ἐθνικὴν αἰσχύνην ἀκόμη αἰσθανόμεθα, ὅταν κατ' ἐκάστην παρακολουθοῦμεν νὰ δημοσιεύωνται εἰς τὸν τύπον θρησκευτικοὶ διωγμοὶ εἰς βάρος τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀδελφῶν μας παλ(τ)ῶν, ὡς αἱ διαπομπεύσεις καὶ οἱ ἐξευτελισμοὶ διὰ ξυρισμάτων καὶ ἀποσηματισμῶν τῶν Ἰερέων καὶ λοιπῶν παλαιομερολογιτῶν κληρικῶν, αἱ συλλήψεις καὶ φυλακίσεις τῶν λαϊκῶν παλ(τ)ῶν, αἱ ἀπαγορεύσεις τῆς καταχωρήσεως εἰς τὰ Ληξιαρχεῖα τῶν γάμων καὶ βαπτίσεων, καὶ αἱ ἀπαγορεύσεις τῆς θείας Κοινωνίας εἰς τοὺς μελλοθανά-

τους καὶ τῆς νεκρώσιμου ἀκολουθίας εἰς τοὺς νεκροὺς μετὰ τὸν προφανῆ καὶ μοναδικὸν σκοπὸν νὰ ἐξαναγκάσωσι αὐτοὺς νὰ προσχωρήσωσιν εἰς τὸ παρὰ τὸν νόμον καὶ παρὰ τοὺς κανόνας εἰσαχθὲν εἰς τὴν Ἑκκλησίαν Νέον ἡμερολόγιον.

Ἡ φρίκη δὲ αὕτη καὶ ἡ ἐθνικὴ αἰσχύνη εἶναι ἀκόμη μεγαλειότερα, ὅταν ἀναλογιζόμεθα ὅτι ἡμεῖς ἐνταῦθα καὶ εἰς δόλοκληρον τὴν Ἀμερικὴν εἴμεθα τελείως ἐλεύθεροι καὶ τελούμεν τὰ θρησκευτικὰ μαζικὰ κήρυκτα κατὰ τὸ Παλαιὸν Ἡμερολόγιον ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν ἐλευθέρων καὶ Δημοκρατικῶν θεσμῶν τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας εἰς ἰδίους Ἱερούς Ναοὺς καὶ δι' ἰδίων Ἰερέων καὶ Κληρικῶν μας ἐν γένει, οἱ ὅποιοι οὐδεμίαν ἔχουσι σχέσιν μετὰ τοὺς ἀκολουθοῦντας τὸ Νέον ἡμερολόγιον ἢ ἄλλους Νεσημερολογίτας Κληρικούς.

Ἀλλὰ καὶ ἀκόμη περισσότερον μᾶς ξενίζει, ὅταν ἀναλογιζόμεθα ὅτι ἀσχοῦνται ἀγριοὶ καὶ βάρβαροι Μεσαιωνικοὶ καὶ ἀντιχριστιανικοὶ διωγμοὶ εἰς τὴν φιλάτην Ἑλληνικὴν πατρίδα μας, ἀπὸ τῆν ὁποίαν ἐπήγαγεν ἡ ἐλευθερία καὶ διεδόθη ἀνὰ τὸν κόσμον ὁ εὐγενέστερος Πολιτισμός.

Δὲν ἀποκρύπτουμεν ὅτι σκεπτόμεθα νὰ βοηθήσωμεν τοὺς ἐν Ἑλλάδι ὁμοδόξους ἀδελφούς μας διὰ τοῦ Ο. Η. Ε. καὶ διὰ τῶν ξένων Πρεσβειῶν, ἀλλὰ πρὶν ἢ πράξωμεν τοῦτο, θεωροῦμεν πρέπον νὰ ἐπικαλεσθῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων Ἑλλήνων Ὑπουργῶν, οἵτινες εἴμεθα βέβαιοι ὅτι δὲν θὰ ἐπιτρέψωσι νὰ συνεχισθῶσιν οἱ θρησκευτικοὶ οὗτοι διωγμοὶ εἰς βάρος τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἑλλήνων Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, οἵτι εἰς θρησκευτικοὺς διωγμοὺς ἀντίκεινται οὐ μόνον πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν πολιτισμόν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς ἀρχὰς καὶ βέβαια διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τοῦ Ο. Η. Ε. καὶ ὅλων τῶν ἄλλων ἐπακολουθησασῶν Διεθνῶν Συμβάσεων, ὡς ἀπάσας ἀπεδέχθη καὶ ἡ Ἑλλάς καὶ ἐκύρωσε διὰ Νόμων αὐτῆς.

Ἐπὶ τούτοις παρακαλοῦμεν ὅπως εὐαρεστηθῇτε καὶ δεχθῇτε τὴν διαβεβαίωσιν ἀπάντων τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων Παλ(τ)ῶν ὅτι οὗτοι θὰ εἶναι πάντοτε προσηλωμένοι μετὰ ἀφοσίωσιν εἰς πᾶσαν πρόσκλησιν τῆς προσφιλεστάτης πατρίδος τῶν.

Κοινότης Παλαιομερολογιτῶν ΛΟΓΟΥΕΛ ΜΑΣ
 Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γραμματεὺς
 Νικόλαος Γεωργαλῶν Δημήτριος Κυριάκος

Τὰ Μέλη: Χαράλαμπος Γκοβερλίνης, Δημ. Παπαϊωάννου, Σωκράτης Στῆλος, Χρῆστος Γενᾶς, Ἀγγελῆς Παγώνης, Θεόδωρος Παπαγεωργίου.

Ἐμβάσματα Συνδρεμῶν
 Ἐμβάσματα, μόνων διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν ἀπευθύνονται: Πρὸς τὸν Πανιερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Γ. Ο. Χ. κ. Χρυσόστομον
 Σολωμοῦ 25 — Ἀθήναι

Διευθυντής: Ἀγγελος Ἀντωνόπουλος

Σολωμοῦ 25 — Ἀθήναι

Τυπογραφείου Γεωργίου Σεργιάνης

Θεμιστοκλέους 83 — Ἀθήναι

Η ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑ ΕΚ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

ΤΑ ΔΟΓΜΑΤΙΚΑ ΒΑΘΡΑ
ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ

*Παραθέτομεν τὸ ἔκτον ἀπόσπασμα
ἐκ τῆς ἀποστολικῆς ἡμῶν συνεργασίας
παρὰ τοῦ κ. Ἀθ. Γεροσταθοπούλου.*

Ἐπειδὴ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 193 φύλλον εἰς τὸ κεφάλαιον Δ' «Οὐσία, Ὑποστάσεις, αἰτιον, αἰτιατὰ τρισσοφεγγοῦς θεαρχίας», ἀνεφέραμεν ὅτι ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ ἀνθρώπου ἐτυπώθη ἡ ἀγία καὶ τὸ σῆλιος Θεότης, μὴ ἀπάδον τοῦ σκοποῦ, ἐκρίναμεν γὰρ ἐνδιατριψόμεν ἐπ' ὀλίγον ἐνταῦθα, ἐκθέτοντες τὰ περὶ τῶν ψυχῶν τῶν ζώων καὶ ἰδίως τὰ περὶ ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ μεγάλου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου — Ἀλεξανδρείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

α' Περί ψυχῆς, (λογικῇ καὶ ἄλλοις).

Διςὼς λέγεται ἡ ψυχὴ· μία μὲν ἡ ἄλλος, ἥτις ἐστὶ τῶν κτηνῶν, ἑτέρα δὲ ἡ λογικῇ, ἥτις ἐστὶ τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ ἡ μὲν τῶν κτηνῶν, ἐκ τῆς γῆς ἔλαβε τὴν δημιουργίαν κατὰ Θεοῦ πρόσταξιν, ὡς ἡ Θεία Γραφή λέγει· «Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· ἐξεγαγέτω ἡ γῆ ἐρπετὰ ψυχῶν ζώων». Ὡστε τὰ ζῶα ἐκ τῆς γῆς ἔλαβον τὴν ψυχὴν.

Διὰ τοῦτο πρὸς τὰ γήινα μόνον ἔχουσι τὴν ὁρμὴν καὶ πᾶσαν τὴν ὁρεξίν, καὶ οὐ φρονοῦσι τὰ ἄνω. Πῶς δὲ ἐγένετο ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐκ τῆς γῆς, εἰπωμεν. Ἐδωκεν ἡ γῆ κατὰ πρόσταξιν Θεοῦ σάρκα τοῖς κτήνεσιν· ἡ δὲ σὰρξ πεποίηκεν αἷμα. Τὸ δὲ αἷμα γέγονε ψυχὴ κτηνώδης τῷ ζῳῳ, ὥστε πάλιν θνήσκοντος τοῦ ζώου, τὸ αἷμα πεπηγὸς, εἰς σάρκα μεταβάλλεται.

Ἡ δὲ σὰρξ φθαρεῖσα πάλιν ἀναλυομένη, γίνεται γῆ. Καὶ διὰ τοῦτο ἀγνοοῦσι καὶ οὐ φρονοῦσι τὰ ἄνω ἡ λογικῇ τοῦ ἀνθρώπου ψυχὴ.

β'. Ὁ δὲ ἀνθρώπος ἐκ τῆς θείας ἐμπνεύσεως ἔσχηκε τὴν ψυχὴν· διὰ τοῦτο καὶ τὰ θεία ἐπιγινώσκει καὶ τὰ ἄνω διώκει καὶ τὰ οὐράνια νοεῖ, καὶ λογικὸς ὑπάρχει καὶ ἔννους.

Ἀλλὰ μηδεὶς ὑπονοεῖτω, ὅτι τὸ πνεῦμα, ὅπερ ἐνεφύσησεν ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἀνθρώπῳ, ἐκεῖνο ἐγένετο ψυχὴ· μὴ γένοιτο· ἀλλὰ τὸ πνεῦμα ἐκεῖνο ψυχὴν ἐδημιούργησεν. Εἰ γὰρ ἐκεῖνο τὸ πνεῦμα, ψυχὴ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ, τάχα ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ Θεοῦ ἡ ψυχὴ ἔμελλεν εἶναι. Ἐὰν ὑπῆρχεν ἡ ψυχὴ ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ Θεοῦ, διατὶ οὐκ ἐστὶ πάντοτε ἀναλλοίωτος, ἄτρεπτος, ὥστε ὁ Θεός· ἐκεῖνος γὰρ λέγει· «Αὐτὸς ἐγὼ εἰμι καὶ οὐκ ἡλλοίωμαι».

γ'. Αἱ διαφοραὶ τῆς ψυχῆς διαθέσεις.

Ἡ ψυχὴ δὲ πότε μὲν οὐσα μωρά, πότε δὲ φρόνιμος καὶ πότε μὲν ἁμαρτωλὸς, πότε δὲ δικαία· καὶ ἄλλοτε πιστὴ καὶ ἄλλοτε ἄπιστος· καὶ πότε μὲν ἀγνοοῦσα, πότε δὲ γινώσκουσα· καὶ πότε μὲν πρόθυμος οὐσα, πότε δὲ μωρά. Ταῦτα ἔχουσα, πῶς δύναται λέγεσθαι ἐκ τῆς οὐσίας εἶναι τοῦ Θεοῦ; οὐκ ἔστι τοῦτο· οὐκ ἔστι. Τὸ δὲ ἐμφύσημα ἐκεῖνο ψυχὴν ἐδημιούργησεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ λογικὴν καὶ νοεράν. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ ψυχὴ νοερώς τὰ ἄνω φαντάζεται, καὶ τὰ ἐκεῖθεν ζητεῖ καὶ ὁρέγεται καὶ ποθεῖ, ὅτι ἐκεῖθεν ἔχει τὴν δημιουργίαν.

Ἡ δὲ τῶν ἀλόγων, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἐπίγειος οὐσα, τὰ ἐπίγεια μόνον ζητεῖ· διὸ καὶ συναποθνήσκει

τῷ σώματι. Τοῦ δὲ ἀνθρώπου ἡ ψυχὴ, αἰζίμως ὑπάρχει καὶ ἀτελεύτητος.

δ'. Οὐσία καὶ ποιότης τῆς ψυχῆς.

«Ψυχὴ γάρ, οὐ διὰ τὸ ψυχρὰν τὴν οὐσίαν εἶναι καλεῖται, καθὼς τινες τῶν ἀπλουστέρων ἐνόμισαν· ἀλλὰ διὰ τὸ ἐκ πολλῆς θερμότητος, ἀναξηραίνειν αὐτὴν τὰ ὑγρά, ὥς ἐστι πληροφορηθῆναι καὶ ἐκ τῆς τοῦ ἡλίου ἐνεργείας. Θερμὸς γὰρ ὢν καὶ πυρώδης, πηλὸν ξηραίνει καὶ πᾶν ὑγρὸν ἀνιμάται (ἀπορροφᾷ).

Ὅτι, δὲ ἡ ψυχὴ θερμὴ ἐστὶ κατὰ φύσιν, παρὰ τὸν καὶ ἐκ τῶν ἀποθνησκόντων. Ἡ γὰρ ὥρα ἡ ψυχὴ χωρισθῇ ἐκ τοῦ σώματος, πάντα τὰ μέλη ψυχρὰ καὶ κρυσταλλώδη, οὐδὲν ἦττον πάγου χειμερινοῦ. Ἐως γὰρ ἔχει ἡ ψυχὴ τὴν τροφήν εἰς ἀφθονίαν θάλλει τὸ σῶμα καὶ ἀδρύνεται. Ὀληνίκα δὲ ἀπορήσει σιτίων, αὐτὸ τὸ σῶμα κατεσθίει καὶ φθείρεται. Οὐ γὰρ δύναται τὸ σῶμα ἄνευ τροφῆς ἀντέχειν πρὸς τὴν θερμότητα τῆς ψυχῆς, ὥστε οὐδὲ ἀγγεῖον χαλκοῦν ἐστὼς ἐπὶ κλιβάνου, δύναται φέρειν ἄνευ ὕδατος, τὴν σφοδρότητα τοῦ πυρός· ἐκφύεται γὰρ καὶ διαλύεται τέλει· οὕτως καὶ ὁ λέβης τοῦ σώματος, μὴ ἔχων τὴν τροφήν, παρὰ τῆς πυρώδους ψυχῆς· ἐκπυρούμενον, ἀπόλλυται παντάπασιν» (Μ. Ἀθ. 4.553).

Ε'. Ἐδρα τῆς ψυχῆς ἐν τῷ σώματι.

Ἐἴ ποτε δέ σοι περὶ τῆς ψυχῆς τις ἀμφισβητοίη, ἐρώτησον αὐτόν· εἰπέ μοι, ἐν ὅλῳ τῷ σώματι κεῖται ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου, ἢ ἐν τινὶ τόπῳ; Καὶ εἰ μὲν εἶπῃ σοι, ὅτι ἐν ὅλῳ τῷ σώματι, εἰπέ αὐτῷ· καὶ πῶς τέμνουσι τὴν χεῖρα τοῦ ἀνθρώπου, ἢ τὸν πόδα καὶ οὐ κόπτεται καὶ ἡ ψυχὴ, ἀλλὰ πάλιν ζῇ ὁ ἀνθρώπος καὶ οὐκ ἀποθνήσκει; εἰ δὲ εἰπῇ σοι· ἐν ἐνὶ μέρει κεῖται, πάλιν εἰπέ· Καὶ πῶς εἰσι τὰ ἄλλα μέρη χωρὶς ψυχῆς καὶ πῶς δύναται ἄψυχον μέρος ἔχειν ὁ ἀνθρώπος; Καὶ εἶναι δυνατόν ζῆν χωρὶς ψυχῆς; Πᾶν γὰρ τὸ μὴ ἔχον ψυχὴν, νεκρὸν ἐστὶ καὶ οὐκ οἶδας τί λέγεις.

Ἐγὼ δὲ εἰπὼ σοι, ἐν ποίῳ τόπῳ καὶ ποίῳ τρόπῳ, καὶ ποῦ ἀναπαύεται ἡ ψυχὴ. Ἐν τρισὶ τόποις τοῦ σώματος ἐστὶν ἐνδρυμένη· καὶ ὥστε ἡ ἀκτὶς τοῦ ἡλίου εἰς ἓνα τόπον χωρεῖται καὶ εἰσέρχεται τοῦ οἴκου, φωτίζει δὲ πάντα οἶκον· καὶ ἡ ψυχὴ ἐν τρισὶ μέρει τοῦ σώματος ἐνδρυμένη, τὸν οἶκον ὅλον ζωογονεῖ τοῦ σώματος.

Κατοικεῖ δὲ ἡ ψυχὴ ἐν τῇ καρδίᾳ, καὶ ἐν τῷ ὀπισθεν μέρει τῆς κεφαλῆς, κότυλον ὀνομάζεται· καὶ ἐν ταῖς βασιλικαῖς φλεβίν.

Διὰ τοῦτο, ἢν ἂν ὦραν τρωθῇ ἡ καρδία, ἢ ἐκ τῆς βασιλικῆς φλεβὸς ρεῦση αἷμα πολὺ, ἢ ἡ κεφαλὴ κρουσθῇ καὶ τμηθῇ διὰ ξίφους, παρευθὺς χωρίζεται τοῦ σώματος ἡ ψυχὴ, καὶ νεκρὸν τὸ σῶμα εὗρίσκεται.

Κατοικοῦσα δὲ ἡ ψυχὴ ἐν τοῖς τρισὶ τοῖς μέρει, ὅλῳ τῷ σώματι μεταδίδωσι τῆς οἰκείας ζωτικῆς δυνάμεως» (Αὐτ. σ. 553).

ΣΤ'. Μέρη καὶ αἰσθητήρια ψυχῆς.

Ἐχει δὲ ἡ ψυχὴ τρία μέρη· λογικόν, θυμικόν καὶ ἐπιθυμητικόν. Καὶ διὰ μὲν τοῦ λογικοῦ μέρους ἀγαπᾷ τὸν Θεόν διὰ τοῦ θυμικοῦ μέρους δογάζεται τοῖς δαίμοσιν ἀνδριζομένη κατ' αὐτῶν· διὰ δὲ τοῦ ἐπιθυμητικοῦ μέρους, ἐπιθυμεῖ τὰ αἰώνια ἀγαθὰ.

Τῆς δὲ ψυχῆς τὰ αἰσθητήρια εἰσι ταῦτα· νοῦς, διάνοια, δόξα, φαντασία, καὶ αἰσθησις· λέγεται δὲ

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ

ὑπὸ μοναχοῦ ΑΝΤ. ΜΟΥΣΤΑΚΑ

Ἐκ τοῦ προηγουμένου

Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἐμάθατε περὶ τῆς αὐστηροῦς διαταγῆς, ἣν περ ἐξέδωκεν ἐσχάτως ὁ Πάπας τῆς Ρώμης πρὸς τὸν Πατριάρχην τῶν ἐδῶ Ρωμαιοκατολικῶν, ὅπως πειθαναγκάσῃ αὐτοὺς νὰ παραιτήσωσι τὸ ΗΜΕΤΕΡΟΝ Καλενδάριον καὶ δεχθῶσι ΛΑΤΙΝΙΚΟΝ. Σκοπὸς δὲ τοῦ Πάπα εἶναι τὸ νὰ ἐκλατινίσῃ βαθμηθὸν ὅλως διόλου τοὺς Ρωμαιοκατολίκους, φοβούμετος μὴ ἐπανέλθωσι ποτὲ πάλιν εἰς τὴν Ὁρθόδοξον τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν.

Ἄλλ' οἱ πλείότεροι τῶν Ρωμαιοκατολικῶν, ἐννοοῦντες τὸν σκοπὸν τοῦ Πάπα ΔΕΝ ΠΑΡΑΔΕΧΟΝΤΑΙ τὸ Λατινικὸν Καλενδάριον. Οὕτω λοιπὸν διηρέθησαν εἰς δύο ἀντίθετα μέρη, καὶ τὸ παραδεχθὲν τὴν πρότασιν τοῦ Πάπα μέρος προσπαθεῖ νὰ καταναγκάσῃ τὸ ἄλλο εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς διὰ διαφορῶν βλαίων μέσων, οὓς χρήται μάλιστα ὁ Κλῆρὸς τῶν.

Πρὸ τινῶν ἡμερῶν εἰς τι μέρος τοῦ Λιβάνου ὀνομαζόμενον Δεῖο Ἐλ Κάμαρ κατήντησαν οἱ Ρωμαιοκατολικοὶ καὶ εἰς δεινὴν ἀλληλομαχίαν, καθ' ἣν ἐφονεύθησαν μὲν 10, ἐπληρώθησα δὲ 75, ἐν γένει δὲ μέγας ὑπάρχει ἀναβρασμὸς μεταξὺ τῶν Ρωμαιοκατολικῶν, αὐξάνων βαθμηθὸν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον.

Ἐχομεν δὲ μεγάλας ἐλπίδας, ὅτι οἱ ΜΗ, ΠΑΡΑΔΕΧΟΜΕΝΟΙ τὸ ΛΑΤΙΝΙΚΟΝ Καλενδάριον ἐπανελεύονται εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς πνευματικῆς αὐτῶν Μητρὸς, ἀφ' ἧς ἐχωρίσθησαν ὡς τοῦτο δεικνύεται ἐκ τοῦ γενομένου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ὅπου 123 οἰκογύνεται Ρωμαιοκατολικῶν ἐκ τῶν ἐπιφανεστέρων, μὴ στέργουσιν νὰ δεχθῶσι τὸ ΛΑΤΙΝΙΚΟΝ ΚΑΛΕΝΔΑΡΙΟΝ, προσήλθον εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ἣτις τὰς ἐδέχθη ἀνοικταῖς ἀγκάλας.

Μέχρι τοῦ σημείου τούτου ἀναφέρονται εἰς τὸν «Ἐθαγγελικὸν Κήρυκα» τοῦ ἔτους 1857· εἰς δὲ τὴν 161 σελίδα τοῦ ἔτους 1858 καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Σωτηρία τοῦ καταπεζομένου καὶ ἀδικομένου ἐκ τῶν καινοτομιῶν Ἑθῶν καὶ Κανόνων» ἐπιδείκνεται ἐκτενὴς περιγραφή τῶν συμβάντων τότε, ἀρχομένη οὕτω:

«Περὶ τοῦ ἀναβρασμοῦ, τοῦ πρὸ δέκα μηνῶν ἐξαφθέντος ἐν Συρίᾳ μεταξὺ τῶν Ρωμαιοκατολικῶν καὶ Οὐνιτῶν Ἀράβων διὰ τὸ ΛΑΤΙΝΙΚΟΝ ΚΑΛΕΝ-

μιᾶς ἐκάστης αἰσθήσεως, ὄργανον αἰσθητήριον, ἀπὸ τοῦ τηρεῖν τὴν αἰσθησίν, αἰσθητικὸν ἔφον. ἔχει δὲ ὁ ἄνθρωπος, τὰς ἀνωτέρας πέντε ψυχικὰς αἰσθήσεις, καὶ πέντε σωματικὰς, τὴν ὄρασιν, ἀκοήν, ὄσφρυσιν, γεῦσιν, καὶ ἀφήν. Θεωρεῖται δὲ ἐν μὲν τῇ ὁράσει τὸ λευκὸν καὶ μέλαν, ἐν δὲ τῇ ἀκοῇ τὸ ὀξύ καὶ βαρὺ· ἐν δὲ τῇ ὄσφρυν τὸ εὐοσμὸν καὶ δυσώδες· ἐν δὲ τῇ γεύσει τὸ γλυκὺ καὶ πικρὸν· ἐν δὲ τῇ ἀφῇ τὸ σκληρὸν καὶ μαλακόν, καὶ θερμὸν καὶ ψυχρὸν. Δεῖ καὶ τοῦτο γινώσκειν, ὅτι πᾶσα σὰρξ καὶ σῶμα λέγεται· οὐ πᾶν δὲ σῶμα καὶ σὰρξ ὀνομάζεται.

Καὶ οἱ ἀστέρες σῶματα ἐπουράνια λέγονται, οὐ μὴν καὶ σάρκες ἐπουράνιοι.

ΔΑΡΙΟΝ, ὅπερ καὶ αὐστηρὸν πρόσταγμα τοῦ Πάπα τῆς Ρώμης Πίου τοῦ Θ', ἐμελλε νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν αὐτῶν, ἔγεινεν ἄλλοτε λόγος ἐν τῷ «Ἐθαγγελικῷ Κήρυκι». Σήμερον δημοσιεύομεν ἐν μεταφράσει ἀπὸ τοῦ Ἀραβικοῦ τὴν ἐπομένην παραίνεσιν, ἣν τῶν προυχόντων τις κάτοικος τῆς κομποπόλεως τοῦ Λιβάνου Δεῖλ Ἐλ Κάμαρ λεγομένης, προσελθὼν εἰς τὴν Ὁρθόδοξον, συνέταξε τότε παρακινῶν τοὺς ὁμοπίστους αὐτῷ ἵνα ἀποπνύσαντες τὰς τῶν Λατίνων καινοτομίας, ἐπανέλθωσι πάλιν εἰς τοὺς κόλπους τῆς πνευματικῆς αὐτῶν Μητρὸς Ὁρθόδοξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἐξ ἧς ἀπεβουκολήθησαν (ἐξηπατήθησαν, ἐξελογιάσθησαν) ὑπὸ τῆς Ρώμης κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐκτοντιατηρίδα.

Μετὰ μεγάλης δὲ λύπης θέλει ἀναγνώσῃ πᾶς Χριστιανὸς ἐν ταύτῃ τῇ παρενέσει τὰς καταθλίψεις τοὺς διωγμοὺς, καὶ τὰ διάφορα βλαία μέσα, δι' ὧν ὁ Πατριάρχης τῶν Ρωμαιοκατολικῶν καὶ ὁ ὑπ' αὐτῶν Κλῆρος σπουδάζουσι νὰ πειθαναγκάσωσι τοὺς Οὐνίτας τούτους Ἀράβας εἰς τὴν τοῦ ΛΑΤΙΝΙΚΟΥ ΚΑΛΕΝΔΑΡΙΟΥ παραδοχὴν, καὶ μετ' ἀγανακτήσεως πάντως θέλει ἰδεῖ τὰ θλιβερά ἀποτελέσματα τοῦ Παπικοῦ προσηλυτισμοῦ.

Ὅντως τὸ ἀκούειν τὴν διήγησιν τῶν δυσφορητῶν ταραχῶν καὶ τῶν λυπηρῶν διωγμῶν, ὑφ' ὧν περιεκυκλώθησαν τὰ πλήθη τῶν μὴ παραδεχθέντων τὸ ΛΑΤΙΝΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ εἰς τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Συρίας, φαίνεται οὐδὲν πρὸς τὸ βλέπειν ταῦτα αὐτοψεί. Ὅστις δὲ, ὑπὸ ζήλου ὀρμώμενος, ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν αὐτοῦ καὶ διακρίνῃ τοῦτο ἀδυνατεῖ κρατῆσαι ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς λύπης ὑφ' ἧς τότε καταλαμβάνεται, καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἐξωγραφισμένην τὰς πράξεις αὐτοῦ τοῦ Πατριάρχου καὶ τῶν βοηθούντων αὐτὸν καὶ τῶν ὁπαδῶν αὐτοῦ, καὶ ὅς οὗτοι προξένησαν βλάβας, καταμάθη δὲ οὕτως ὅποια ὑπάρχει ἀπόστασις μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ πνεύματος τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Ἱεροῦ αὐτοῦ νόμου, καὶ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

Οἱ Μητροπολίται Πτολεμαίδος καὶ Τριπόλεως παρῶντων τὸ ποίμνιον αὐτῶν εἰς παραδοχὴν τοῦ ΛΑΤΙΝΙΚΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ οὐχὶ δι' ἄλλο, ἢ ὅπως οὕτω προσενέγκωσιν ὑπηρεσίαν προσφιλεῖς τοῖς προϊσταμένοις αὐτῶν. Συνέγραψαν δὲ καὶ τι ἐγχειρίδιον ἵνα ἐνσπεύρωσιν ἐν ταῖς καρδίαις τῶν διαφανούντων πρὸς αὐτοὺς ἀμφιβολίας, ἐλπίζοντες οὕτως ὅτι θὰ κατορθώσωσι τὴν παραγωγὴν σχίσματος, καὶ θὰ ἀπολαύσωσι τοῦ μόνου αὐτῶν σκοποῦ διὰ τῆς πολλαπλασιασέως τῶν ὁπαδῶν αὐτῶν· καίτοι τοῦτο τυγχάνει ὄν ἐκ τῶν παρανομοτήτων, ὡς καταστρέφον τὴν ἐνότητά τοῦ ἔθνους, εἴτα δὲ καὶ ἅπαν τὸ ἔθνος.

Ὅρατε πράξεις τῶν ἀξιούντων, ὅτι εἰσὶ διάδοχοι τῶν Ἱερῶν Ἀποστόλων καὶ ἀκριβεῖς μιμηταὶ τῶν Ὁσίων Πατέρων; Τοιαῦτα ἦσαν τὰ ἔργα τοῦ Πέτρου καὶ τοῦ Παύλου καὶ τῶν διαδόχων αὐτῶν, οἵτινες ἡγωνίσθησαν, καὶ ἐδιώχθησαν, καὶ ἐλοιδορήθησαν, καὶ ὀνειδίσθησαν, καὶ ἐμαστιγώθησαν, καὶ ἐπίτασιν, καὶ ἐφυλακίσθησαν, ὑποστάντες πάντα χάριν τῆς ἀγάπης Ἐκείνου, ὅστις ἀπέθανεν ἐκὶ τοῦ Σταυροῦ, χέων τὸ θείον Αὐτοῦ αἷμα διὰ τὴν σωτηρίαν αὐτῶν;

Ἦρεῖς ἀταγινώσκοντες τὰς πράξεις ἐκείνων τῶν

ΠΑΡΑΝΟΜΟΙ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΙ ΔΙΟΓΜΟΙ ΠΑΛΑΙΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΤΩΝ

Υπό ΑΡΙΣΤ. ΖΑΧΑΡΙΑ, Δικηγόρου

Ἐν τῷ νομικῷ περιοδικῷ «Θέμις» ΜΔ' σελ. 40—42 δημοσιεύεται ἡ ὑπ' ἀριθ. 45)2-11-1932 μακροσκελεστίτη ἐπίκλητος γνωμοδότησις τοῦ τότε Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἀειμνήστου ἤδη, Κ. Γεωργιάδου πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος. Ἡ γνωμοδότησις αὕτη, ὡς ἐξ αὐτῆς προκύπτει, ἐγένετο εἰς ἀπάντησιν τῶν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2347)1932 ἐγγράφου τοῦ τότε Ἀρχιεπισκόπου, ἀειμνήστου ἤδη, Χρυσόστομου Παπαδοπούλου τεθέντων τῷ ἄνω Εἰσαγγελεῖ ζητημάτων.

Ποῖα ζητήματα ἐτέθησαν ὑπ' ὄψιν τοῦ ἄνω Εἰσαγγελέως ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, δὲν εἶναι γνωστόν. Ἐκ τῆς ἀπαντήσεως ὅμως καὶ τῆς γενομένης γνωμοδοτήσεως προκύπτει, ὅτι ταῦτα ἦσαν σχετικὰ μὲ τὴν θέσιν, τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν Παλαιοημερολογιτῶν ἔναντι τῆς Ἐκκλητικῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ ἀνωτέρω γνωμοδότησις θὰ ἦτο τελείως περικυκλωμένη, καὶ μάλιστα πρὸς τὸν τότε Ἀρχιεπίσκοπον, ὅστις, πρὶν γίνῃ Ἀρχιεπίσκοπος, ἦτο Ἀρχιμανδρίτης καὶ Καθηγητὴς τῆς γενικῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας ἐν τῇ θεολογικῇ σχολῇ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, καὶ ὡς τοιοῦτος, μετὰ τοῦ τμηματάρχου τοῦ Υπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐπίσης Καθηγητοῦ τῆς αὐτῆς σχολῆς καὶ τοῦ αὐτοῦ Πανεπιστημίου ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου καὶ τῆς Ποιμαντικῆς κ. Ἀμίλλα Ἀλιβιζάτου, παρέστη ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὡς μέλος τῆς ἐπὶ τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ ἡμερολογίου Ἐπιτροπῆς, ἥτις ἀσφ ᾧως κατόπιν τῆς ἐγκύρου γνώμης αὐτῶν ἀμφοτέρων, ἐγνωμοδότησεν ὅτι κρίνεται πρὸς τὸν ναὶ διατηρηθῇ ἐν ἰσχύϊ ὡς Ἐκκλησιαστικὸν ἡμερολόγιον τὸ Ἰουλιανόν, καθόσον δηλαδὴ ἀφορᾷ καὶ τὰς θρησκευτικὰς ἐορτὰς καὶ τὰ τῆς Ἐκκλησίας ἐν γένει, μέχρις οὗ νὰ συνεννοηθῶσι καὶ συνανέσωσιν εἰς τὴν μεταβολὴν αὐτοῦ πᾶσαι αἱ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι. Καὶ εἶναι γνωστόν, ὅτι ἡ γνωμοδότησις τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ἀπετέλεσε τὴν εἰσηγητικὴν ἐκθεσιν τοῦ ἀπὸ 18)25 Ἰανουαρίου 1923 Νομοθετικοῦ Διατάγματος, δυνάμει τοῦ ἀριθ. 1 ἀριθ. 3 τοῦ ὁποῦ, ἀναλλοίωτος ἰσχύοντος ἕκτοτε καὶ μέχρι σήμερον, «διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον ὅσον ἀφορᾷ ἐν γένει τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὰς θρησκευτικὰς ἐορτὰς».

Περὶ τῆς ἐπίσης θὰ ἦτο ἡ ἄνω εἰσαγγελικὴ γνωμοδότησις καὶ κατόπιν τῶν ἀπὸ συνταγματικῆς ἀπό-

μακαρίων Ἀποστόλων, δρῶμεν αὐτοὺς ἀγωνισθέντας καὶ παλινειδείς κωκώσεις ὑπομείναντας ἐν τῷ κηρύττειν τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, ὅπως προσελκύσωσιν εἰς τὴν διδασκαλίαν αὐτῶν τὰ ξένα Ἕθνη, καὶ καρδίσωσιν ἑαυτοὺς καὶ ἕνα μόνον ἄνθρωπον.

(Ἀκολουθεῖ)

ψεως ἐπισήμων ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὸ 1932 δηλώσεων τοῦ μὲν τότε Πρωθυπουργοῦ Ἑλ. ὑδαρίου Βενιζέλου, δηλώσαντος, «ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔχει κανένα λόγον νὰ ἐπεμβαίῃ ὅπως ἀπαγορεύσῃ εἰς τοὺς θέλοντας νὰ ἀκολουθοῦν τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον τὴν ἐκτέλεσιν σύμφωνα μὲ αὐτὸ τῶν θρησκευτικῶν αὐτῶν καθηκόντων», ὡς καὶ ὅτι «ἡ φυσικὴ λοιπὸν διέξοδος εἶναι νὰ κάμουν αὐτοὶ μίαν ἰδικήν των Ἐκκλησίαν, τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Παλαιοημερολογιτῶν», τοῦ δὲ Παναγῆ Τσαλδάρη δηλώσαντος τὴν εὐχαρίστησιν του, «διότι ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐφάνη συνδιαλλακτικὸς εἰς τὸ ζήτημα τῶν παλαιοημερολογιτῶν», ὡς καὶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις «εἰς τὴν τέλει τῶν θρησκευτικῶν αὐτῶν καθηκόντων, πρέπει νὰ τοὺς πρὸς πλῆρη πρὸς τοῦτο ἐλευθερίαν», καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου Παπαναστασίου, δηλώσαντος, ὅτι «εἴμεθα καὶ ἡμεῖς σύμφωνοι, ὅτι δὲν πρέπει νὰ παρακολούνηται οἱ παλαιοημερολογίται εἰς τὴν τέλει τῶν θρησκευτικῶν αὐτῶν καθηκόντων». Καί, ὡς εἶναι ἐπίσης γνωστόν, ἀποτέλεσμα τῶν ἐπισήμων τούτων ἐν τῇ Βουλῇ κυβερνητικῶν δηλώσεων ὑπῆρξεν, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ ἐκδοσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 10.060)27-8-1932 Διαταγῆς τοῦ Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πολιτικῷ Γραφεῖ Πρωθυπουργοῦ κ. Α. Μανᾶ πρὸς τοὺς Υπουργοὺς Ἑσωτερικῶν καὶ Παιδείας, διὰ τῆς ὁποίας οὗτος γνωρίζει εἰς αὐτοὺς, ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἀνέθεσεν αὐτῷ ν' ἀνακοινώσῃ εἰς αὐτοὺς τὰς κάτωθι κατευθυντήριους γραμμὰς διὰ τὸ ζήτημα τῶν Παλαιοημερολογιτῶν, ἵνα ἐκδώσωσι τὸ ταχύτερον τὰς σχετικὰς αὐτῶν διαταγὰς, ἡτοί «1) ἐφ' ὅσον εἶναι ἡ πλειοψηφία τῆς ἐνορίας θὰ ἐκτελῶσι τὰ θρησκευτικὰ τῶν καθήκοντα εἰς τὸν ἐνοριακὸν τῶν Ναόν, 2) ἐφ' ὅσον ἔχουν ἰδιόκτητον Ναὸν εἰς τὸν Ναὸν τούτον καὶ 3) ἐφ' ὅσον εἶναι σοβαρὰ ἡ μειοψηφία καὶ δὲν διαθέτουν ἰδιόκτητον Ναὸν εἰς ἐν παρεκκλήσιον τῆς ἐνορίας τῶν», ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἐκδοσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 47.371)6-9-1932 Διαταγῆς τοῦ Υπουργοῦ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Π. Πετρίδου πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, διὰ τῆς ὁποίας οὗτος γνωρίζει εἰς αὐτόν, ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῶν Παλαιοημερολογιτῶν, «ὅτι ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς νὰ ἐκτελῶσι τὰ θρησκευτικὰ τῶν καθήκοντα ἐν μὲν κέκτηνται ἰδιόκτητον Ναὸν ἐν τῷ Ναῷ τούτῳ, ἐὰν δὲν διαθέτουν ἰδιόκτητον Ναὸν καὶ ἐφ' ὅσον εἶναι σοβαρὰ ἡ μειοψηφία τούτων μεταξύ τῶν ἐνοριτῶν εἰς ἐν παρεκκλήσιον τῆς ἐνορίας τῶν».

Διὰ νὰ προκληθῇ ὅμως ἡ εἰσαγγελικὴ αὕτη γνωμοδότησις, καὶ μάλιστα ὑπὸ τοῦ τότε Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, ὅστις ἐγνώριζε καλύτερον παντὸς ἄλλου τὴν θέσιν, τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν Παλαιοημερολογιτῶν ἔναντι τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας μετὰ τὴν γενομένην μονομερῶς ὑπὸ τῆς Τεταρχίας ἀντικανονικὴν καὶ παράνομον ἐκκλησιαστικὴν ἡμερολογιακὴν καινοτομίαν, ἀσφαλῶς δὲν ἀπεσκοπεῖτο, ὅπως διὰ ταύτης γνωσθῶσι, τὰ, γενόμενα εἰς ὅλους πλέον γνωστά, πράγματα ταῦτα, ἀλλ' ἐπεδιώκετο ἡ κατὰ τρόπον ἐπίσημον καὶ ἔγκυρον συγκάλυψις ἀφ' ἑνὸς μὲν τῆς ἀντιδράσεως κατὰ τῶν κυβερνητικῶν ἀποφάσεων, δυνάμει τῶν ὁμοίων ἀνε-

γνωρίσθη, ὅπως οἱ Παλαιοημερολογίται ἔχουσι ἰδίαν Ἐκκλησίαν, «τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Παλαιοημερολογιτῶν», ἀφ' ἑτέρου δὲ τῆς διὰ τῆς συνεχίσεως τῶν διωγμῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων Παλαιοημερολογιτῶν ἑξαφανίσεως αὐτῶν, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι οὕτω, καὶ ἂν δὲν ἀπεκαθίστατο ἡ ἐνότης ἐν τῇ καθόλου Ἀνατολικῇ Ἐκκλησίᾳ, θὰ ἀπεκαθίστατο πάντως αὕτη ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀνωτέρω εἰσαγγελικὴ γνωμοδότησις, μὴ ἀντιληφθεῖσα τὴν ἐπιδιωκομένην σκοπιμότητα ταύτην, δέχεται ὅλως ἐσφαλμένως καὶ ἀβασίμως, διὸ οἱ Παλαιοημερολογίται ἑξαγρῶνται ἀναγκαστικῶς ἀπὸ τὴν ὡς ἐπίσημον ἀναγνωριζομένην Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, ὥς καὶ ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται εἰς αὐτοὺς νὰ ἰδρῦσῶσιν ἰδίᾳ Ὁργανώσεις καὶ ἰδίους Ναοὺς, ἐν γεν καὶ γραμμαῖς, καθόσον αἱ λεπτομέρειαι θὰ ἐκτεθῶσιν εἰς τὸ ἐπόμενον.

ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ ΜΑΣ

Τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ παραρτήματος ΠΘΕΟΚ Κορίνθου συνέταξε ὑπόμνημα λίαν ἐμπεριστατωμένην καὶ μεστόν ἡθικοῦ σθένους. Τοῦτο παραθέτομεν αὐτοῦσιον κατωτέρω, εὐχόμενοι ὅπως καὶ ἄλλα παραρτήματα συνεχίσωσιν τὰς πρέσεις ἐπὶ τῶν ἀρμοδίων, ὥστε νὰ γίνῃ γνωστὸν, ὅτι δὲν εἴμεθα δι-
ατεθειμένοι νὰ ἀποθάνωμεν.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Παλαιοημερολογιτῶν Κορίνθου καὶ Παραρτημάτων
Κορινθίας

Πρὸς

τοὺς Ἀξιότιμοις κ.κ. Ὑπουργοῦς Ἑσωτερικῶν κ. Νικολίτσαν Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Γεω-
κωστόπουλον Ἀχιλλέα Δικαιοσύνης κ. Κλεάν-
θην Θεοφανόπουλον Ὑφυπουργὸν Ἑσωτερικῶν
κ. Βασίλειον Βραχνὸν Βουλευτὰς Ἀργολιδοκο-
ρινθίας.

Ἀθῆνας

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Ἡμεῖς οἱ ἀκόλουθοι παλαιοῦ ἡμερολογίου Κο-
ρινθίας παρακαλοῦμεν θερμῶς, ὅπως εὐαρεστοῦμε-
νοι κατὰ τὰς προσεχεῖς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς,
ὑψώσῃτε φωνὴν διαμαρτυρίας, διὰ τὸν συνεχιζόμε-
νον παράνομον καὶ ἀντιχριστιανικὸν διωγμὸν τῶν
Παλιτῶν, ὑπὸ τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας, παρὰ
πάντα θεῖον καὶ ἀνθρώπινον νόμον καὶ αὐτὸν τὸν
Καταστατικὸν Χάρτην τοῦ Ο.Η.Ε.

Σύμπας ὁ Ἑλληνισμὸς καὶ καθὼς καὶ ὁ ἐλεύ-
ρος κόσμος, καταδικάζει τὰ ἀντισυνταγματικά καὶ
ἀνελεύθερα μέτρα τῶν Ἀγγλων τυράννων καὶ τὴν
δουλείαν τῶν Κυπρίων ἀδελφῶν μας, ἐνῶ ὁ πρόε-
δρος τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγώνος τῶν τῆς κ. ὕψρου
ἀδελφῶν μας, Μακαριότατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀ-
θηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Στυρίδων, δὲν διστά-
ζει νὰ στοργαλιῇ πρὸ τῶσων ἐτῶν, τὴν θρησκευ-
τικὴν ἐλευθερίαν τῶσων χιλιάδων ἐλευθέρων Ἑλ-
λήνων πολιτῶν Παλιτῶν, οἱ ὅποιοι παραμένουν πι-
στοὶ εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ
μας καὶ εἰς τὰς Ἀγίας Οἰκουμενικάς Συνόδους.

Ὁ Θρησκευτικὸς αὐτὸς διωγμὸς στιγματίζει τὸν

πολιτισμὸν μας καὶ μειώνει τὸ κύρος τοῦ κρατοῦν-
τος Συντάγματος καὶ προσβάλλει τὸ ἐν ἰσχύει
Βασιλικὸν Διάταγμα τῆς 25ης Ἰανουαρίου τοῦ 1923
κατὰ τὸ ὁποῖον δέον νὰ διατηρεῖται τὸ Ἰουλιανὸν
Ἡμερολόγιον, ὅσον ἀφορᾷ ἐν γένει τὴν Ὀρθόδο-
ξον Ἐκκλησίαν καὶ τὰς Θρησκευτικὰς τῆς ἐορτάς.

Κύριοι,

Ἐπὶ δλόκληρον τριακονταετίαν καὶ πλέον, με-
χριστιανικὴν ὑπονομὴν καὶ καρτερίαν, μάτην ἀ-
ναμένομεν τὴν δικαίωσιν τῶν ἀγόνων μας καὶ ἡ
πικρία καὶ θλίψις δλοκλήρου τοῦ Παλαιοημερολογη-
τικοῦ κόσμου, εἶναι μεγάλη, διότι ἡ Σεβαστὴ Συ-
ναγερτικὴ Κυβέρνησις, παρὰ τὰς ὑποσχέσεις τῆς
καὶ τὰς προσδοκίας μας, δὲν ἀπεφάσισε εἰσεῖν νὰ
θέσῃ τέτρα, εἰς τὸν ἀντισυνταγματικὸν αὐτὸν δι-
ωγμὸν.

Αἰτοῦμεν δικαιοσύνην καὶ τὴν θρησκευτικὴν μας
ἐλευθερίαν, ὡς ἐλεύθεροι Ἕλληνες πολῖται καὶ πι-
στοὶ εἰς τὸν Χριστὸν καὶ τὴν Πατρίδα καὶ εὐελπι-
στοῦμεν, ὅτι ἡ Ὑμετέρα συμπαράστασις καὶ ὑπο-
στήριξις τῶν δικαίων αἰτημάτων μας, ἐν τῇ Βουλῇ,
θέλει φέρει τὸ προσδοκώμενον ἀποτέλεσμα.

Ὅθεν, Σᾶς εὐχαριστοῦμεν ἀπὸ μέσης καρδίας
καὶ παρακαλοῦμεν θερμῶς, ὅπως τύχωμεν ἀπαντήσε-
ως ἐπὶ τῶν Ὑμετέρων ἐνεργειῶν, ἐπὶ τοῦ ὅλου ζητή-
ματός μας.

Μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ καὶ ἐκτιμήσεως
διὰ τὰ Παραρτήματα Κορίνθου καὶ Περιχώρων

Ἐν Κορίνθῳ τῇ 5ῃ Ὀκτωβρίου 1954

Ὁ Πρόεδρος

Ὁ Γραμματεὺς

Γ. Παπαφίλης

Μιχ. Μπαλάσκας

Τὰ Μέλη: Ἰωάν. Κουσέντος, Νικ. Ἀναγνο-
στόπουλος, Ἰωάν. Μιχόπουλος, Ζήσης Ζησόπουλος,
Παναγ. Κοτσώνης, Θεόδ. Κουτσοποδιώτης, Γεώρ-
γιος, Χαλβατζής, Ἰωάννης Παῖβα ᾶς.

Ἐκλεκτοὶ συνεργάται

Ο ΠΟΡΝΕΥΩΝ

ὑπὸ Μοναχοῦ Ἀντ. Βερναρδάκη

Λέγει ὁ ψαλμῶδὸς Προφῆτης Δαυὶδ εἰς τὸν
ΟΒ'. (72ον) ψαλμὸν: «...Τί γάρ μοι ὑπάρχει
ἐν τῷ Οὐρανῷ; καὶ παρὰ σέ, (τοῦ Θεοῦ μου
δηλονότι) τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς; Ἐξέλιπεν ἡ
καρδία μου, καὶ ἡ σὰρξ μου, ὁ Θεὸς τῆς καρ-
δίας μου, καὶ ἡ μερίς μου, ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶ-
να. Ὅτι ἰδοὺ, οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σοῦ
ἀπολοῦνται. Ἐξολώθῃς πάντα τὸν πορ-
νεύοντα ἀπὸ σοῦ. Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολληθῆναι
τῷ Θεῷ ἀγαθὸν ἐστὶ τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν
ἐλπίδα μου, τοῦ ἐξαγγεῖλαι με πάσας τὰς αἰ-
νέσεις σου, ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς σου
Σιών».

—Λέγει ὁ θεῖος Χρυσόστομος ὅτι δύο τινὰ
θὰ ἀπατήσῃ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον ὁ Θεὸς ἀπὸ
καρδίας πνεύματος καὶ ψυχῆς, κρίσιν ὀρθὴν
καὶ ἀπὸ τοῦ σώματος ἦθη χρηστὰ.

Καθὼς δὲ ὁ πορνεύων διὰ τοῦ σώματος ἐ-
νοχος κολάσεως, οὕτω πολλῷ μᾶλλον ὁ διὰ τοῦ

πνεύματος πορνέων. Καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ νεύων πόρρω τῶν Θεοῦ προσταγμάτων καὶ περὶ τὴν πίστιν τὴν Ἀγίαν θανάσιμως ἀμαρτάνων, ὅστις κατὰ τὸν προφήτην ἐξωλοθρευθήσεται. Διότι ἂν ὁ Δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται; Διότι καὶ πορνέουσι ἐνώπιον τοῦ ὑψίστου Θεοῦ πάντες οἱ νεύοντες πρὸς τὰς αἰρέσεις καὶ τὰς ἱεράς τῶν Ἀγίων Πατέρων παραδόσεις ὡς ἐπὶ τῆς ἡμερολογιακῆς καινοτομίας ὀλισθαίνοντες ὅχι μόνον, ἀλλὰ καὶ μυκτηρίζουσι τοὺς παλαίους ἡμερολογίτας ἡγουν τοὺς ἐμμένοντας πιστοὺς εἰς τὴν ἱερὰν παράδοσιν.

Καὶ ἔτσι ἐξάπλωσε κατ' ὀλίγον ὁ διάβολος τοὺς πλοκαμούς του ἀνὰ πᾶσαν τὴν ἐπικράτειαν διότι ἐνύσταξαν καὶ ἀδιαφόρησαν οἱ οἱ ποιμένες καὶ ἐξάπλωσαν εἰς πᾶσαν γωνίαν οἱ αἰρετικοὶ προσηλυτίζοντες τὸν λαὸν τὰς κακοδόξους αὐτῶν διδασχὰς μεταδίδοντες καὶ διὰ χρημάτων ἀποπλανῶντες.

Διὰ δὲ τὴν ἡμερολογιακὴν καινοτομίαν ἔγραψεν ὁ πολὺς Κυριᾶκος Λαμπρύλλος: «Εἰς πᾶσαν ἀπόπειραν τῶν εἶτε ἐν νόμῳ εἶτε ἐν ἔργῳ αὐτοκεφάλων Ἀνατολικῶν Ἐκκλησιῶν πρὸς εἰσαγωγὴν τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου, βλέπομεν παιδαριώδη φιλοτιμίαν τῶν διεπουσῶν ἀρχῶν, ἵνα φανῶσιν, ὅτι διὰ τούτου δρῶν προβαίνουν εἰς τὸν πολιτισμὸν, πράγματι ὅμως καθισταμένων εὐτελῶν ὀργάνων πρὸς διχοστασίαν τῶν Ἀνατολικῶν Ἐκκλησιῶν». Ταῦτα ἔγραψεν μὲν τὸ 1865 προοπτικῶς διὰ νὰ ἐπαληθεύουν δυστυχῶς τὸ 1924, Ἰδοὺ τί-νες οἱ πορνέοντες ἀπὸ τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸν Προφήτην.

A. B. K.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΗΡΥΚΟΣ

(16-10-54) π. ἡμ.

Μέσα εἰς μίαν χριστιανικὴν γαλήνην ἀνεχώρησε διὰ τοὺς κόσμους τῆς αἰωνότητος ὁ ἀείμνητος Βασίλειος Κηρύκος. Ὁ μεταστὰς ὑπῆρξε μίᾳ ἀπὸ τὰς κεντρικὰς μορφὰς τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος, περικεκοσμημένος μὲ ὅλα τὰ στοιχεῖα τοῦ τελείου χριστιανοῦ. Φιλάνθρωπος, φιλόξενος, ἐλεήμων, ἀπλοὺς καὶ ταπεινός, παρὼν τὴν κοινωνικὴν του θέσιν ἔζησε κατὰ τὴν ἐπίγειον ζωὴν του συμφῶνως μὲ τὰς ἀρχὰς τοῦ Εὐαγγελικοῦ Νόμου. Ὡστόσο ὑπῆρξε καὶ μαχητὴς. Ἀπὸ το 1933 διετέλεσε ἐπανειλημμένως πρόεδρος καὶ ἀπεσύρθη, ὅτε πλέον λόγῳ τοῦ γήρατος δὲν ἠδύνατο νὰ τρέξη, ὅπως ἐπόθη. Καὶ ἀπόμαχος ὅμως δὲν ἔπαυσε νὰ ἐράζεται διὰ τὴν νίκην τῆς ὀρθοδοξίας. Οὕτω τὸ εἰς Ψυχικὸ σπῆτι του μετεβλήθη εἰς κέντρον Ἀγῶνος καὶ πολλὰ ψυχὰ εὐλαβῶν καὶ ἡρώων ἀγωνιστῶν ἐδρoοίσθησαν εἰς τὸ μικρὸ Ἐκκλησάκι.

Ἐφιλοξένησε ἐπὶ πολὺ τὸν ἀείμνηστον Γερμανὸν Δημητριάδου καὶ πολλοὺς ἄλλους.

Ἡ φυσιογνωμία του ἔχει συνδεθῇ μὲ τὴν ἱστορίαν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος καὶ τὰ ἴχνη του ἔχουν χαραχθῇ βαθέως εἰς τὴν μνήμην ὅλων μας.

Πρὸ τοῦ τιμίου του λειψάνου παρήλασαν ὅλοι οἱ συνεργάται του, τὸ δὲ Δ. Σ. κατέθεσε ἐπὶ τῆς σωροῦ του βαρύντιμον στέφανον. Τὸν ἐπικεῖδιον ἐξεφώνησε ὁ Πανιερώτατος πρόεδρος ἡμῶν ὁμιλήσας παρηγορητικὰς διὰ τοὺς συγγενεῖς τῶν ἀπερχομένων νεκρῶν καὶ το-νίσας τὴν πνευματικὴν κατάρτισιν τοῦ μεταστάντος Βασιλείου Κηρύκου.

Τὸ Δ. Σ. Π.Θ.Ε.Ο.Κ. κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτοῦ ἀνεφέρθη εὐλαβῶς εἰς τὸν μεταστάντα Βασίλειον Κηρύκον, διατελέσαντα πρόεδρον αὐτῆς.

Εὐχόμεθα ὁ Κύριος νὰ τὸν ἐπιβραβεύσῃ δι' ὅσα ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος ἐργάσθη καὶ νὰ ἐνισχύσῃ ὅλους μας νὰ συνεχίσωμεν τὸν λαμπρὸν καὶ τετιμημένον ἀγῶνα τῆς ὀρθοδοξίας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΜΠΟΝΤΑ

Τὴν 9-10-54 π. ἡμ. ἀπεδήμησε ἐν Κερκύρᾳ εἰς ἡλικίαν 78 ἐτῶν ἡ εὐλαβεστάτη δέσποινα Ἀναστασία Μπόντα, πιστὴ εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν καὶ κηδευθεῖσα ὑπὸ τοῦ υἱοῦ της Σωτ Μπόντα, ὡς ἤρμοζε εἰς Γ.ν. Ὁρθόδοξον ἐγκαταλείψασα δὲ τὸ παράδειγμα ἐναρέτου καὶ ἀγίας ζωῆς.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΜΟΝΑΧΗ

(Κατὰ κόσμον Κλεοπάτρα Κουράκλη.

Τὴν 30-10-54 π. ἡμ. ἀπεδήμησε εἰς Κύριον μίᾳ ἡρῳίᾳ τῆς ὑπομονῆς, ἡ μοναχὴ Παρασκευὴ Κουράκλη. Αὕτη ὑπῆρξε παλαίμαχος ἀγωνίστρια, ἔργασθει-σα διὰ τὴν ὀρθοδοξίαν. Εἰς τὸ ἰδιόκτητον ἐν Νέφ Ἡρακλεῖῳ Ἀττικῆς νατῆριόν της πολλάκις ἀνεκου-φίσθησαν οἱ ἀγωνισταὶ τῆς ὀρθοδοξίας, τελέσαντες κατανυκτικὰς ἀγρυπνίας καὶ λειτουργίας. Ἡ οἰκία της ὑπῆρξε κέντρον διερχομένων μοναχῶν καὶ μοναζουσῶν καὶ πολλοὺς διὰ τῆς φιλανθρωπίας της εὐηργέτησε.

Τὴν τελευταίαν δὲ 2^η εἰς παρέμεινε κλινῆρος ἐπι-δείξασα ἄφθαστον καὶ ἀγγύγυστον ὑπομονήν.

Ἡ κηδεῖα της ἐγένετο ἀπὸ τὸν ἱερέα κ. Κωνσταντίνου Παπαντωνίου καθ' ὅλους τοὺς τύπους τῆς νεκρώσιμου ἀκολουθίας εἰς μοναχὴ τὸν δὲ ἐπικήδειον ἐξεφώνησε ὁ Θεολόγος κ. Σταῦρος Καραμητσός.

Πρόκειται περὶ νεωτέρας ὁμολογητρίας, ἥτις ἀσφα-λὺς ἐνώπιον τοῦ ἀδεκάστου κριτοῦ θὰ ἐπανελάβε «τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἡγώνισμα, τὸν δρόμον Τελέκα, τὴν πίστιν τετήρηκα ἰδοὺ ἀπόκειται μοι ὁ τῆς Δικαιοσύνης Στέφανος».

ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

Ἑλένη Παναγιωτάκη ἐνταῦθα δρχ. 20. Ἑλένη Γεωρ-γιάνου U.S.A. δολλάρια 10, Παράρτημα Κορίνθου δρχ. 110, Εὐαγγελία Τσαμίση ἐνταῦθα ἀπὸ εἰσπράξεις Γ.Φ. Τ. μὲ Διπλ. (14186-14196) δρχ. 215, εἰσφορά δρχ. 50 Παν. Καρδάσης δρχ. 20, Ἀρχιμ. Εὐγένιος Λημονῆς Πειραιῆς δρχ. 50, ἱερ. Νικ Τσιρέλας Βασιλικὰ Θεσ-σalonίκης δρχ. 150, Γλυκερία Μαλσιτόγλου ἐνταῦθα ἀπὸ εἰσπράξεις Γ.Φ.Τ. δρχ. 50, Γεωργ. Κωνινου ἐνταῦθα δρχ. 20, Παράρτημα Παγώνδας Σάμου δρχ. 200, Πα-ράρτημα Θηβῶν δρχ. 1000, Π' Λεόντιος Θῆβαι δρχ. 100, Παράρτημα Μενιδίου δρχ. 100 καὶ Ζωιτάκη ἀπὸ εἰσπράξεις Γ.Φ.Τ. μὲ Διπλ. (1601-618) δρχ. 70, Κλ. Ἀ-λεξάνδρου ἀπὸ εἰσπράξεις Γ.Φ.Τ. μὲ (Διπλ. 341-350 καὶ 1101-1116) δρχ. 130, Παράρτημα Χίου δρχ. 100. Οἱ ἐν Σικάγῳ U.S.A. διὰ τοῦ κ. Σίδηρ δολλάρια 21, Βαρβάρᾳ Ἀγαπητάκῃ Αὐστραλίας δρχ. 232. Πάντας δὲ τοὺς ἀνωτέρω ἀδελφοὺς καὶ πατέρας εὐχαριστοῦμεν ἀπείρως.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΚΑΙ ΕΝΙΣΧΥΤΑΙ ΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΜΑΣ

Ὑπὸ τῶν κατωτέρω ἀναφερομένων ἐλήφθησαν τὰ κάτωθι ποσά:

Αἰκατ. Παπαγγελῆ ἐνταῦθα δρχ. 30, Αἰδ. ἱερ. Γεώργιος Οἰκονομίδης Ἐπανωμὴ Θεσφης δρχ. 100, Νι-κόλαος Κατσαφάνας Κολλῶναι δρχ. 100, Ἡλίας Τσα-καγιάννης Βόλος δρχ. 20, ἱεροδ. Εὐθύμιος Καυσοκα-λύβια δρχ. 20, Ὁσ. Μανασὸς Ἀβακοῦμ Ἀγ. Ὄρος δρχ. 20, Ὁσ. Μοναχὸς ἱερώνυμος Ἀγ. Ὄρος δρχ. 20, Ἐμ Χ' Βασιλείου Ἡρ Κρήτης δρχ. 15, Παράρτημα Σαλαμίνος δρχ. 400, Νότα Κόκκα ἐνταῦθα δρχ. 80, Κλεάνθη Ἀλεξάνδρου ἐνταῦθα δρχ. 70, Παράρτημα Τήνου δρχ. 180, Ἀνδοῦλα Βελιάδου Χίος δρχ. 30, Ἰωάννης Καραχάλιος Κορυδαλλὸς δρχ. 70, Παράρτημα

Γεγονότα καὶ Κρίσεις

Μαρκοπούλου δρχ. 120, Οὐρανία Σουολίδου ἐνταῦθα δρχ. 50, Εὐαγγελία Κατράδη Χίος δρχ. 50, Ἀνδρέας Γκογκόπουλος ἐνταῦθα δρχ. 15, Παράρτημα Παιανίας δρχ. 200, Ὁσ. Μοναχὴ Παρθενία ἐνταῦθα δρχ. 40, Παράρτημα Ἐλευσίνος δρχ. 120, Παράρτημα Στυλίδος δρχ. 400, Παράρτημα Λεβαδείας δρχ. 100, Γλυκερία Μολτόγλου δρχ. 40, Ἐλένη Ἀνανιάδου Βόλος δρχ. 80, Γεώργιος Κωνσταντίνου ἐνταῦθα δρχ. 30, Χρηστάκης Ἡρ. Κρήτης δρχ. 30, Ἰωάν. Πατσαούρας Ξυλόκαστρον δρχ. 80, Ἀντ. Χατζηχρήστος Ξυλόκαστρον δρχ. 30, Γεώργ. Γκουδῆς ἐνταῦθα δρχ. 10, Μιχ. Δερμετζῆς Παγώνδα δρχ. 60, Ἀρχιμ. Ἰωάν. Παπαπαντωνίου Παγώνδα δρχ. 30, Διονυσία Κωστούλακη Ἡρ. Κρήτης δρχ. 30, Νικόλαος ΧατζηἸωάννου Ἡρ. Κρήτης δρχ. 30, Εὐάγγελος Καραγεώργης Βρυλλισία δρχ. 30, Ὁσ. Μοναχὴ Μαρίνα—Σισμανόγλειον δρχ. 30, Κωνσταντίνος Λύκος Χίος δρχ. 15, Δημ. Τζίμας Χίος δρχ. 15, Χαρ. Ἀνδρονίκου Χίος δρχ. 30, Γ. Γαρδάρας Χίος δρχ. 30, Γ. Ἀναπλιώτης Χίος δρχ. 30, Μ. Καλογεράκης Χίος δρχ. 15, Α. Συμιατάκη Χίος δρχ. 30, Χρ. Βρανᾷ ἐνταῦθα δρχ. 50, Ἀνδρέας Γαλανόπουλος Χαλάνδριον δρχ. 30, Δημήτριος Ὑδραίου Χαλάνδριον δρχ. 30, Ντίνος Καροῦζος Δερβένι δρχ. 15, Φωτεινὴ Τσαλκίτζη Χαλάνδριον δρχ. 30, Ἰωάν. νης Βαλμάς Χαλάνδριον δρχ. 30, Ἄννα Διαμαντῆ Χαλάνδριον δρχ. 30, Ἰωάν. Κουμαριανός Χαλάνδριον δρχ. 30, Κοινότης «Ἀγ. Σπυρίδωνος» Ντετρόιτ Ἀμερικῆς δολλάρια 50, Μαρία Μαργιττλὴ Αὐστραλία δρχ. 232.

Καταρρέει ὁ ὀρθόδοξος ἑλληνισμὸς τῆς Ἀμερικῆς.

Τραγικὴ ἡ εἰδησις καὶ ἀποκαριωτική. Ἡ θάλασσα τοῦ δολλαρίου ἀπειλεῖ νὰ καταπνίξῃ τὸν ὀρθόδοξον ἑλληνισμόν τῆς Ἀμερικῆς. Δὲν εἶναι ὑπόθεσις, ἀλλὰ θλιβερὰ πραγματικότητα. Οὕτω κατ' ἀνταπόκρισιν ἐκ Detroit Mich δύο ἀδελφοὶ ὁ Ἰωάννης καὶ Ἀντώνιος Ἡλιόπουλος ἐνυμφεύθησαν δύο ἀδελφὰς τὴν Ἀγγελικὴν καὶ Ὀλγαν Παπαγεωργίου. Περιφρόνησις πρὸς τὰς διατάξεις καὶ τοὺς κανόνας τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων. Ἀλλὰ τί νὰ κάνουν εἰς Ἀμερικὴν, ὅταν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Σπυρίδων ἠλόγησε παρόμοιον ἐγκλημα πρὸς ὄλιγον μόλις καιροῦ; Ἀποτυχὴς «Ἐκκλησία» δυστυχιστάτη Ἑλλάς τὸ σκότος τῶν τάφων ἀπειλεῖ νὰ συσκοτίσῃ τὸ φῶς ἐνδόξου σου παρελθόντος. Δὲν θὰ ἐπιτύχουν ὅμως τὸ ἔργον τὸν οἱ δολιοφθορεῖς. Καὶ τώρα ἀπευθυνόμενοι πρὸς τὴν θρησκευόμενον νεοημερολογητικὴν κοινότητα ἐρωτῶμεν: Πῶς χαρακτηρίζουν τὰ ἐγκλήματα αὐτά;

Ἀμφέλιμον βιβλίον

Βιβλίον διδασκνικώτατον εἶδε τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος, βιβλίον ἀπαραίτητον διὰ τὴν χριστιανικὴν οἰκογένειαν. Συνοπτικὴ Ἱστορία τῶν Ἀγίων Βασιλέων καὶ Ἰωάννων. Διεξεληθόντες τὰς σελίδας τοῦ βιβλίου αὐτοῦ διεπιστάσαμεν τὴν θρησκευτικὴν καὶ ἱστορικὴν ἀξίαν τοῦ βιβλίου. Ἀνήκει δίκαιος ἔπαινος. εἰς τὸν ἐκπονήσαντα τοῦτο ἀρχιμανδριτὴν Καλλιόπιον Γιαννακουλόπουλον. Ὁ Θεὸς νὰ εὐλογῇ τὸν νεαρόν του λευτέρη ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἐκκλησίας του. Τὰ δὲ πολύτιμα αὐτὰ βιβλία πρέπει νὰ γίνουν ἀνάγκαστα.

Εἰς μνήμην Ἡρασιλείου Κηρύκου.

Ἡ σύζυγος τοῦ μεταστάντος προέδρου Β. Κηρύκου ἡ σύζυγος οὗτο κ. Σ. Κηρύκου κατέθεσε εἰς τὴν Π.Θ.Ε.Ο.Κ. 1.000 (νέας). Διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν δ. κ. Α. Κυριακόπουλος 50 (νέας) εἰς τὴν Π.Θ.Ε.Ο.Κ. καὶ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἐξεδόθησαν καὶ ἑρέτος ὑπὸ τῶν Γραφείων ἡμῶν μερίμνη καὶ ἐπιστολὰ τοῦ ὁμολογιστάτου μοναχοῦ Ἀντωνίου Μουστῆκα. Ἡμεροδεῖται τοῖχου καὶ τσέπης, ἀλλὰ περιέχοντες τοιαύτην καὶ τοσαύτην ποιικίαν θρησκευτικῆς ὕλης, ὥστε δικαίως νὰ ὀνομάζονται μᾶλλον Κατήχησις τῆς Ὁρθόδοξης Χριστιανικῆς Πίστεως ἢ Ὁρθόδοξος Χριστιανικὴ Λιδασκαλία, παρὰ Ἡμεροδεῖται. Διὸ καὶ υπερβαίνουναι ἀσυγκρίτως τοὺς τῶν παρελθόντων ἐτῶν τοιούτους. Συνετάχθησαν δὲ ἐν Ἀγίῳ Ὅρει.

Ἡ τιμὴ τούτων ὥρισθη
τῶν μὲν τοῖχου εἰς Δρχ. 6.—
τῶν δὲ τσέπης » » 2.—

Συνιστῶμεν ὅθεν πρὸς πάντας τοὺς Ἀδελφούς καὶ τὰ παραρτήματα ὅπως σπεύσωσιν ἐγκαίρως καὶ δηλώσωσιν ἡμῖν τὸν ἀναγκαζόμενον ἀριθμὸν ἡμεροδεκτικῶν τοῖχου καὶ τσέπης.

Ἐκ τῶν Γραφείων τῆς
Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ.

ΕΓΚΑΘΙΔΡΥΣΙΣ ΠΥΧΙΚΟΥ ΕΞΑΡΧΟΥ

Ἀναδημοσιεύομεν κατωτέρω, ἐκ τῆς «Φωνῆς τῆς Ἐκκλησίας» τὴν κατωτέρω εἰδησιν.

Τὴν 27 Ὀκτωβρίου ἐ. ἐ. ἐγένετο ἐν Ν. Ὑόρκῃ ἡ ἐγκαθίδρυσις νέου Ἐξάρχου τοῦ Πυχίου Ἀλεξανδρείας ἐν Ἀμερικῇ Ἐπισκόπου Μπροκλιν κ. Ἀρσενίου Σάλτα. Ἐπὶ τῷ γεγονότι τούτῳ ἀπεστάλη τῷ Μακαρ. Πυχῇ Ἀλεξανδρείας τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

Σήμερον 27 Ὀκτωβρίου ἔλαβε χώραν ἐγκαθίδρυσις Σεβασμιωτάτου Ἐξάρχου. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἔξαρχος καὶ ἱερός κληρὸς ὑποβάλλουσιν Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι σέβῃ των. Εὐχομαι ταχεῖαν ἀνάρρωσιν».

† Ἐξάρχος ΑΡ-ΣΕΝΙΟΣ

δ. κ. Ἀγγελος Ἀντωνόπουλος ἐτέρας 50 (νέας) εἰς τὸ «Γενικὸν Φιλάνθρωπον Ταμεῖον» χάριν τῶν ἀναγνῶν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος.